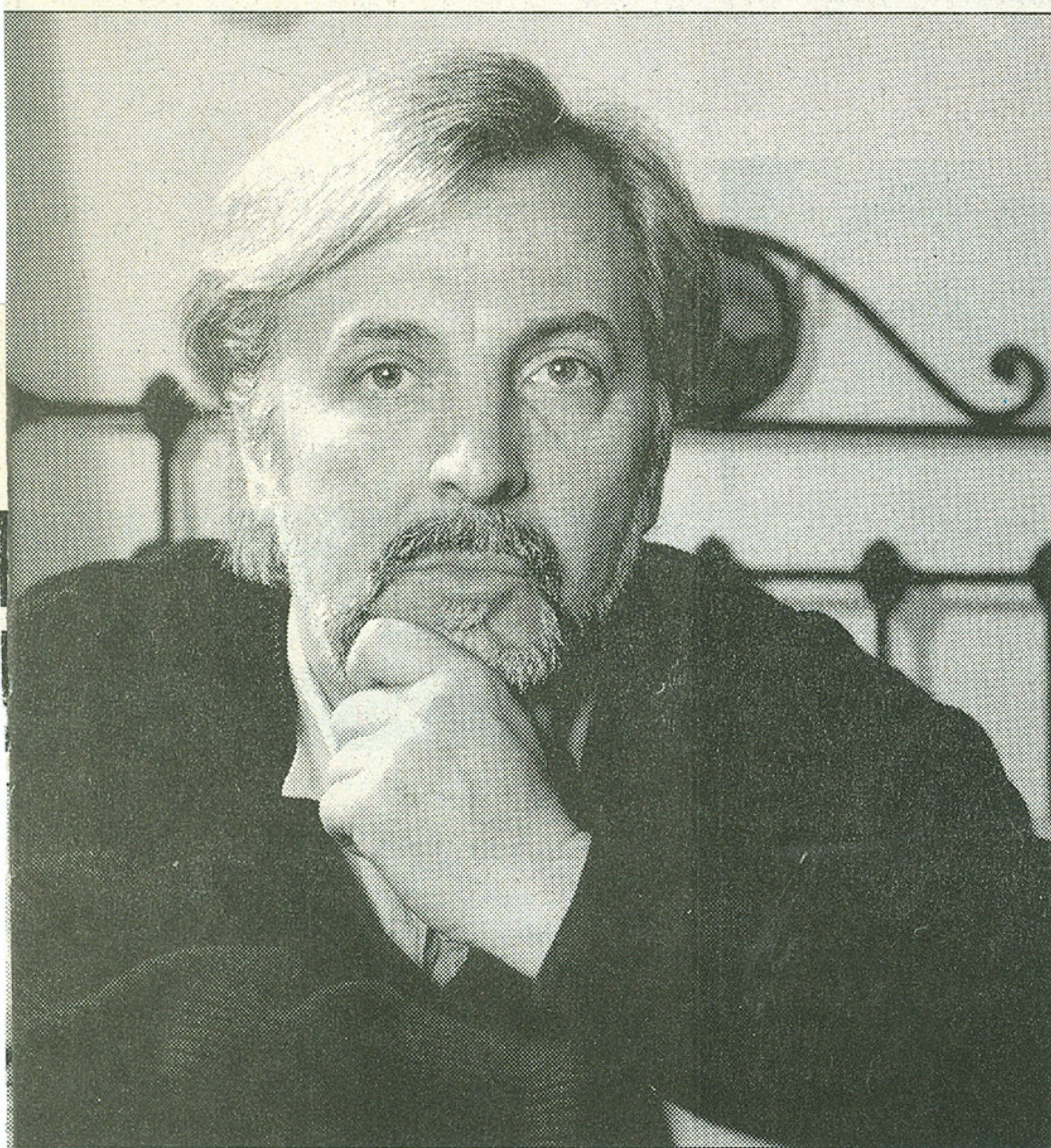

КУЛТУРА
интервју **рубенс корубин, сликар**

Искра
Ефтимова

Сликарот е волшебник што може да направи сè

човек да добие опојна сила и потреба да твори. Можеби имам некој таинствен глас, кој ќе ми дошпе нешто, има моменти кога заборавам на сите методи на сликање. Да, има такви среќни моменти кога едноставно сè што ќе направите оди, приказната тече, се развива, сликата патува кон својот крај. Но, тие се ретки. Задоволството при правeњето на некоја слика секогаш не е големо, напротив, честопати е многу мачно, затоа што не можете да го направите тоа што го сакате, а не знаете што е тоа што го сакате. Но, постојат и такви мигови на задоволство, кога ќе кажете - да, тоа е тоа, се случува некакво ослободување на тежината... Меѓутоа, тие се краткотрајни, траат по еден ден.

▲ Кога ќе Ви се случи тоа, дали имате чувство дека целосно сите се изразиле себеси?

▼ Не, тоа е многу тешко, не може човек во целост да се изрази, знаете, колку сè човек носи во себе. Не само што ги носиме своите предци со себе, неисполнетите животни приказни, којзнае колку гласови непознати, сониншта кои ги носиме со себе како некаков запис, а сепак влегуваме и во неизвесни води. Така што не верувам дека дури и најпознатите сликари можат да кажат - Да, јас сум задоволен, го кажав тоа што имав да го кажам.

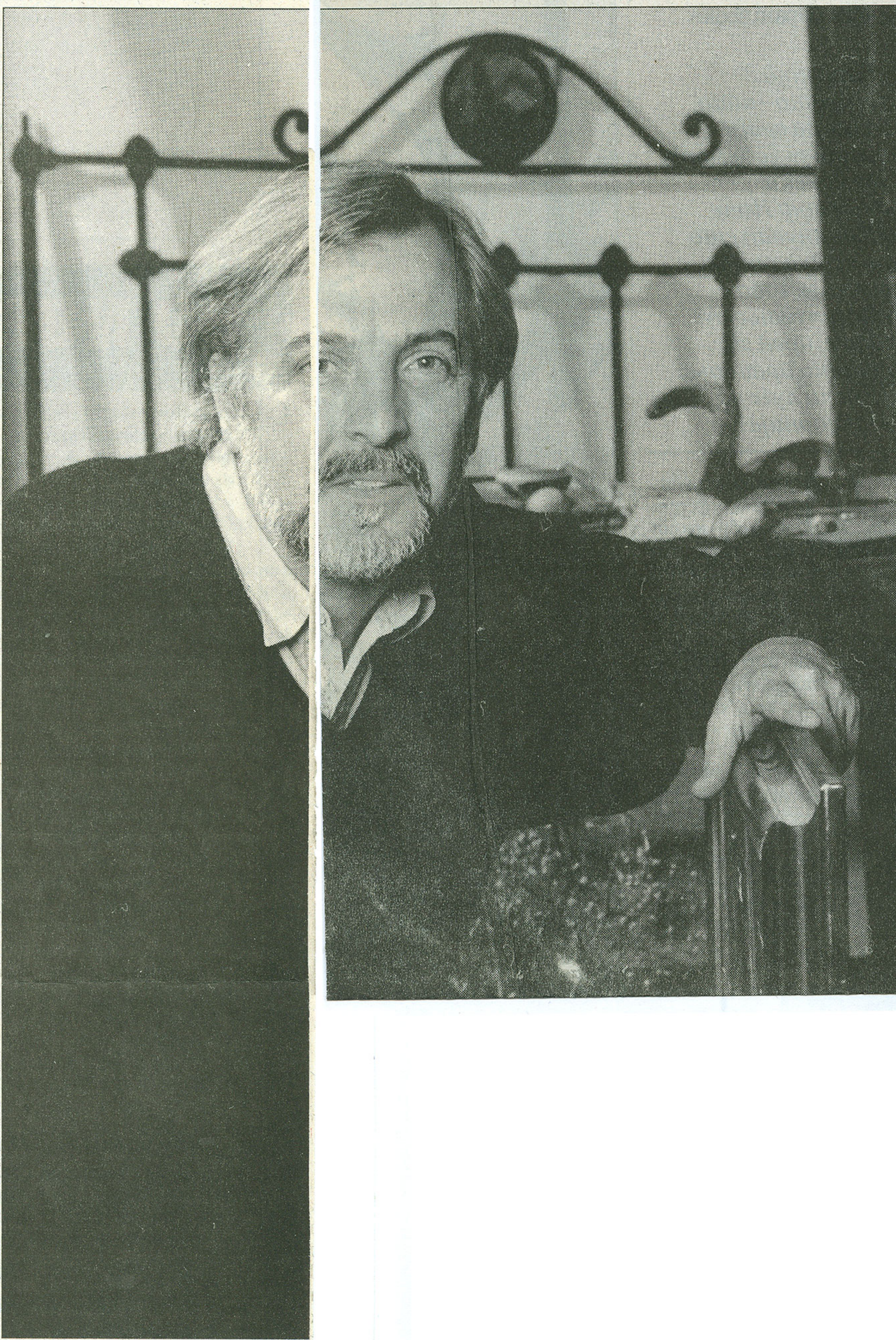
▲ Дали некогаш сите посакале да се испробаат себеси во некоја друга форма на уметноста?

▼ Да. Да, како секој. Јас би сакал, да речеме, да снимам филм, или да напишам книга, но тоа повеќе е како некоја фантазија. Со секое добро дело се чувствуваме побогати, никако посиромашни. Ако се чувствувате посиромашни, или нешто не е во ред со вас, или со делото. Претпоставувам, има проблем со делото. Кога ќе прочитам добра книга, се чувствувам побогат, посилен, попаматен и ќе си посакам јас да напишам нешто.

лежам свесно или несвесно и она што се гледа, почнува да влијае врз мене и тоа почнува да ме води. Во текот на таа работа може да постојат моменти на задушување или, пак, можам да се изгубам, во смисла да не можам да ја издржам таа слика, што значи да не можам да ја извадам на виделина. Таа ќе се појави некако, па потоа може да избега. Има неколку слики што сум ги започнал со тие некакви дамки, кои само мене ми значат нешто, а за друг човек се сосема непознатливи. Мене ми се важни зашто некаде и некако се поклопуваат со некоја моја внатрешна визија, што и мене не ми е толку јасна. Истите тие работи може да ги чувам неколку месеци, па и години, додека се заврши таа слика, и обратно од тоа. Сликата може да е скоро готова, а ти да си незадоволен од неа и од сè. Лут, ја премачкуваш со сема.

▲ Дали постои муза од која кријате творечка сила?

▼ Ах, муза, за музи се зборува отсекогаш. Што би било муза? Веројатно, во даден момент

то, но, тоа е само желба, не сум толку талентиран за тоа.

▲ Кога почна Вашето школување или запознавање со ликовната уметност?

▼ Кога би зборувал за моето школување, би морал да се вратам многу назад. Мојот татко е сликар, така што првите мои запознавања со сликата се во ателјето на татко ми. Како мал, имав можност многу да патувам, што беше многу тешко во она време. Да речеме, на моја десетгодишна возраст имав можност да го посетам Лувр, кој тогаш беше музеј на модерната уметност, потоа Акропол, Израел, Италија..., така што моето школување почнува тогаш. Тогаш веќе ми се формираше некаква претстава за тоа што е сликар. Сликара е, за мене и тогаш како дете така мислев, волшебник кој што може да направи сè.

▲ Каде се наоѓа сега во моментниот македонскиот сликарство и кон што илтежнее?

▼ Македонските луѓе во последниве децении се многу информирани, многу патуваат, се среќаваат со уметнички книги, каталози, видео касети или комуницираат преку Интернет. Луѓето се релативно добро информирани. Денес, еден македонски уметник е далеку, далеку повеќе информиран отколку пред педесет или сто и педесет години кога во одредени центри луѓето не знаеле што се случува во други центри. Значи, македонскиот уметник е солидно информиран. Тоа може да е мртва трка. Секој ден се случува нешто ново. Тоа ново утре станува старо, не можеме да бидеме во таа грка апсолутно. Не можеме да бидеме под стрес, боже мој, ја изгубивме трката. Тоа е еден вид добра наобразба. Е, сега, колку можеме да се најдеме во тоа, колку тоа може да не обогати?

▲ Ликовната кријка честито е различно жанровски дефинирана. Која од нивните кријки, според Вас, е најважна?

праволиниска работа која ќе ја следите целиот свој живот.

▲ Мислите ли дека уметноста ја има моќта да ги направи луѓето подобри, поумни? Може ли тоа да го створи ликовната уметност?

▼ Апсолутно, мислам дека секоја уметност служи да живееме повеќе животи. Тоа е задача. Збогатувајќи го човекот, не прави нас повеќе луѓе. Таа нема директна моќ, да кажеме како политиката да има директни резултати, не е семокна. Но, долгорочно да, може да помогне.

▲ Каде се наоѓа сега во моментниот македонскиот сликарство и кон што илтежнее?

▼ Македонските луѓе во последниве децении се многу информирани, многу патуваат, се среќаваат со уметнички книги, каталози, видео касети или комуницираат преку Интернет. Луѓето се релативно добро информирани. Денес, еден македонски уметник е далеку, далеку повеќе информиран отколку пред педесет или сто и педесет години кога во одредени центри луѓето не знаеле што се случува во други центри. Значи, македонскиот уметник е солидно информиран. Тоа може да е мртва трка. Секој ден се случува нешто ново. Тоа ново утре станува старо, не можеме да бидеме во таа грка апсолутно. Не можеме да бидеме под стрес, боже мој, ја изгубивме трката. Тоа е еден вид добра наобразба. Е, сега, колку можеме да се најдеме во тоа, колку тоа може да не обогати?

ВИТЛИТЕ НА УМЕТНОСТА НЕ КРЕВААТ НАД БАНАЛНОСТА